

RAPORTUL JURIULUI

NEW WAVE ART PRIZE, 1 Iunie 2026

1. Juriul concursului:

BOGDAN DOICESCU – Membru Fondator Fundația Bog'Art
CATINCA TĂBĂCARU – Galerist, Co-Director RAD Fair
DANIELA PĂLMARIU – Artist, Co-Director RAD Fair
ȘTEFAN SAVA – Artist, Co-fondator Salonul de Proiecte
MIHNEA MIRCAN – Curator, Fundatia Plan B Cluj
LORENA BREAZĂ – Arhitect, Fondator The Challenge Academy

2. Condiții în vederea jurizării:

Au fost acceptate în vederea jurizării 35 de proiecte care au îndeplinit criteriile de eligibilitate din regulamentul concursului. În urma jurizării, opt aplicații au fost selectate, aparținând artiștilor (în ordine alfabetică):

Alexia Besnă
Ana Huțanu
Carla David
Dana Guzu
Daria Sălăjeanu
Radu Gheorghe
Rebeca Ionescu
Rebeca Ulici

Fiecare dintre cei opt finaliști va primi suma de 500 de euro pentru realizarea lucrării propuse. În urma vernisajului, trei artiști vor fi premiați cu suma de 2000 euro fiecare. Aceștia vor fi selectați de către juriu, în baza lucrărilor finale, expuse în galeria Sandwich Neurohope din București.

3. Desfășurarea jurizării:

Membrii juriului au fost prezenți la ședința de jurizare din data de 28 mai 2026, ce a avut loc online, pe platforma Zoom. În prealabil, fiecare membru al juriului a analizat soluțiile, stabilindu-și propria selecție de proiecte propuse spre nominalizare. Ulterior, au fost alese lucrările care au primit cele mai mari note în urma celei de-a doua rundă de dezbateri.

4. Declarația juriului

Juriul felicită Fundația Bog'Art pentru organizarea celei de-a doua ediții a New Wave Art Prize. Faptul că proiectul nu doar că a continuat, dar s-a și consolidat, este în sine, în contextul instabilității momentului prezent, un lucru remarcabil.

Tema acestei ediții — **valoarea umană la începutul epocii AI** — a generat lucrări surprinzător de personale. O parte din tinerii artiști au ales să răspundă unei întrebări despre viitor prin întoarcerea spre trecut: memorie, familie, obiecte moștenite, fotografii. Un gest de ancorare într-o umanitate concretă și afectivă, ca răspuns la o lume din ce în ce mai abstractă. Alții au ales să integreze inteligența artificială în moduri subtile sau surprinzătoare, provocând suprapuneri sau materializări valoroase. Uneori cu speranță, alteori cu neliniște sau deznădejde — dar aproape întotdeauna cu o onestitate care ne-a impresionat.

Lucrările au acoperit un registru larg — pictură, sculptură, instalații — iar dintre ele s-au remarcat în mod special cele care au integrat tehnologia nu ca scop în sine, ci ca limbaj prin care să pună tocmai aceste întrebări despre ce rămâne uman.

Numărul înscrierilor și reprezentarea națională — Timișoara, Cluj-Napoca, Iași și București — confirmă că New Wave Art Prize a început să se instaleze în conștiința studenților din facultățile de arte din toată țara. Juriul consideră că această competiție are toate ingredientele pentru a deveni unul dintre principalele repere pentru tinerii artiști din România, un spațiu complementar educației formale care oferă ceva esențial: vizibilitate, resursă și confirmare că munca studenților de azi contează pentru scena de artă din România.

Alexia Besnă

Alexia Besnă a fost selectată de juriu pentru tipul de imaginar pictural propus, în acord cu tema concursului și reflectând asupra năruirii granițelor dintre realitate și ficțiune. Lumea reprezentată de artistă este una parcă extrasă dintr-un scenariu post-apocaliptic, în care individul este fie absent, fie indecis în raport cu noile coordonate spațiale sau chiar existențiale ale unei lumi reinventate dintr-o perspectivă parțial fictivă. Artistă denotă o sensibilitate aparte în raport cu incertitudinile existenței umane, încercând să propună o nouă perspectivă asupra ruinelor percepute ca teritoriul generalizat al unui timp viitor.

Ana Huțanu

Monumentală ca scară, delicată ca expresie, această lucrare de 300 x 180 cm, realizată din pânză umplută cu fibră, pictată și cusută, se înalță deasupra privitorului, plutind grandios. Deși poate părea copleșitoare și este fără îndoială impunătoare, forma întâmpină privitorul cu tandrețea și confortul unei jucării de pluș pentru copii, pictată în culorile seducătoare ale unui răsărit: roșu, roz, galben și albastru. Picturile dimensionale ale lui Huțanu contestă ortodoxia grilei prin forme neregulate, organice, care evocă membre umane, mobilier domestic sau tapițerie. Gesturi figurative animă suprafețele, creând profunzime și atmosferă, dar și emoție esențial umană. Rezultatul este o formă hibridă, simultan picturală și sculpturală, care invită privitorii să reflecteze asupra relației dintre suprafață și volum și să se întrebe ce anume constituie o pictură. Ce anume constituie un om?

Carla David

Juriul a apreciat calitatea interpretării artistice a artistei, punând accent pe modulațiile identitare ale individului, atât în planul existențial, cât și în cel perceptiv, în condițiile erodării

eșafodajului realității cauzată de intervenția proceselor informaționale generative. Articulând un proces complex de producție, Carla David a convins juriul prin disponibilitatea analitică, lejeritatea cu care imaginează un dialog atât cu materia sculpturală, cât și cu propria identitate, precum și prin problematizarea premiselor monumentale clasice.

Dana Guzu

Artista demonstrează, atât prin portofoliu, cât și prin propunerea inclusă, o anumită maturitate în abordarea tehnicilor și a temelor sale de interes: peisajul reinterpretat, includerea elementelor intenționate alături de cele dintr-un subconștient căutat, fragmentarea imaginilor și suprapunerea acestora în mod natural. Dana Guzu nu folosește tehnicile ai în mod direct, ci le analizează procesele de sinteză și realizează similitudinile cu propriile sale procese interne de lucru, ceea ce face ca acest proiect să fie, într-un mod unic și foarte subtil, deosebit de potrivit pe tema propusă.

Daria Sălăjeanu

Artista lucrează cu raporturile dintre memorie și tehnologie: mai curând decât o orientare către un viitor pe care l-ar putea crea ori ghici, tehnologia vizuală apare aici drept captură și arhivare meticuloasă a trecutului, a legăturilor și spațiilor afective. Biografie și reanimare, corp și glitch, organic și inorganic, spontaneitate și mimetism sunt contrastele care structurează practica artistei – întreșuate în lucrări și gândite împreună, acestea descriu schimbări radicale în modurile în care ne imaginăm lumea, îi construim sensul și o locuim.

Radu Gheorghe

În era inteligenței artificiale, identitatea este modelată tot mai profund de sisteme algoritmice care clasifică, anticipează, imită, arhivează și redistribuie comportamentul uman la scară globală. În acest context, comunitățile care își revendică dreptul la auto-reprezentare dobândesc o relevanță aparte, devenind esențiale în articularea și conservarea propriilor istorii și imaginaruri culturale. În acest cadru, arta contemporană poate funcționa ca un spațiu critic de intervenție: ea introduce imagini, efecte și narațiuni autentice în fluxurile vizuale și informaționale care alimentează algoritmi. În același timp, gestul artistic explorează forme de simulare și co-creație dezvoltate în dialog direct cu inteligența artificială, punând sub semnul întrebării cine produce reprezentarea, cine controlează memoria și cum poate fi imaginată identitatea în relație cu noile tehnologii.

Rebeca Ionescu

Picturile Rebecăi Ionescu adună referințe din istoria îndepărtată ori recentă a artei, dar și din experiența contemporană – aceste fragmente devin vizibile unele prin altele, în suprapuneri care reproduc dinamica imaginii digitale cu mijloace picturale. Cum anume vedem, notează artista, se desparte astfel de ce vedem, iar percepția se rătăcește printre distorsiuni și efecte, printre obiecte care par tot mai asemănătoare unele cu altele pe măsură ce își pierd transparența. Mediarea tehnologică a privirii – egalizarea și opacitatea pe care ea le aduce – apare drept temă generală a picturilor.

Rebeca Ulici

Rebeca Ulici propune un proiect integrat natural în demersul său artistic general, care îmbină reprezentarea fizică și sugestiile auditive, inclusiv prin folosirea inteligenței artificiale - folosite, aici, în mod asumat. Dincolo de efectul tragi-comic, piesele sale de ceramică au capacitatea de a integra multiple straturi, de la relațiile părinte—copil, la relația

uman-artificial, și responsabilitatea pe care o avem cu toții în acest moment al dezvoltării
ai-ului. Juriul a apreciat capacitatea artistei de a urma îndeaproape și în profunzime o
direcție de lucru, oferind, cu fiecare expunere, variante evolute ale acesteia.